

11.1 Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ τὸν Ἰωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ. καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. 11.2 καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ εἶδεν γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος· καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα. 11.3 καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ καὶ ἐζήτησεν τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν· Οὐχὶ αὕτη Βηρσαβее, θυγάτηρ Ἐλιαβ, γυνὴ Ουριου τοῦ Χετταίου; 11.4 καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν. καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς· καὶ αὕτη ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς. καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 11.5 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ. καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλεν τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἶμι ἐν γαστρὶ ἔχω. 11.6 καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ πρὸς Ἰωαβ λέγων· Ἀπόστειλον πρὸς με τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον. καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ τὸν Ουριαν πρὸς Δαυὶδ.	11.1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου τῶν βασιλέων, ἐξαπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἰωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειρον τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ. καὶ Δαυὶδ κατώκει ἐν Ἱερουσαλὴμ. 11.2 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς δειλῆς, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τῶν βασιλειῶν καὶ εἶδεν ἀπὸ τοῦ δώματος γυναῖκα λουομένην· καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα. 11.3 καὶ ἐξαπέστειλε Δαυὶδ καὶ ἐξεζήτησε τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν· Οὐχὶ αὕτη ἐστὶ Βηρσαβее, θυγάτηρ Ἡλα, γυνὴ Ουριου τοῦ Χετταίου; 11.4 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν καὶ κοιμᾶται μετ' αὐτῆς· καὶ αὕτη ἦν λελουμένη ἐξ ἀφένδρου αὐτῆς. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 11.5 καὶ συνέλαβεν ἡ γυνὴ. καὶ ἀπέστειλε καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν· Συνείληφα ἐγώ. 11.6 καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Ἰωαβ καὶ εἶπεν· Ἀπόστειλόν μοι τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον. καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ τὸν Ουριαν πρὸς αὐτόν.

- 11.7 καὶ παραγίνεται Ουρίας καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ εἰς εἰρήνην Ἰωαβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου.
- 11.7 καὶ παραγίνεται Ουρίας πρὸς Δαυιδ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν Δαυιδ, εἰ ὑγιαίνει Ἰωαβ καὶ εἰ ὑγιαίνει ὁ λαὸς καὶ εἰ ὑγιαίνει ὁ πόλεμος. καὶ εἶπεν· Ὑγιαίνει.
- 11.8 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ουρια· Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου. καὶ ἐξῆλθεν Ουρίας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως.
- 11.8 καὶ εἶπε Δαυιδ τῷ Ουρια· Κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου. καὶ ἐξῆλθεν Ουρίας ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων τῷ βασιλεῖ.
- 11.9 καὶ ἐκοιμήθη Ουρίας παρὰ τῆς θύρας τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- 11.9 καὶ κοιμᾶται Ουρίας ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ πάντων τῶν παίδων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- 11.10 καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες, ὅτι οὐ κατέβη Ουρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν· Οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου;
- 11.10 καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ λέγοντες· Οὐ κατέβη Ουρίας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ εἶπε Δαυιδ πρὸς τὸν Ουριαν· Οὐκ ἐξ ὁδοῦ παραγέγονας σὺ; καὶ τί ὅτι οὐ καταβέβηκας εἰς τὸν οἶκόν σου;
- 11.11 καὶ εἶπεν Ουρίας πρὸς Δαυιδ· Ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωαβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσιν, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου; πῶς ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο;
- 11.11 καὶ εἶπεν Ουρίας πρὸς Δαυιδ· Εἰ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ καὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωαβ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου μου ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου παρεμβεβληκότες, καὶ πῶς ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικός μου; μὰ τὴν ζωὴν σου καὶ μὰ τὴν ζωὴν τῆς ψυχῆς σου, οὐ μὴ ποιήσω τὸ πρᾶγμα τοῦτο;
- 11.12 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν· Κάθισον ἐνταῦθα καὶ γε σήμερον, καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε. καὶ ἐκάθισεν Ουρίας ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τῇ ἐπαύριον
- 11.12 καὶ εἶπε Δαυιδ πρὸς τὸν Ουριαν· Κάθισον ὧδε καὶ σήμερον, καὶ αὔριόν σε ἐξαποστελῶ. καὶ ἐκάθισεν Ουρίας ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ τῇ ἐπαύριον

- 11.13 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶδ καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν· καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη.
- 11.13 ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶδ καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμεθύσθη· καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῇ κοίτῃ ὁ Ουρίας μετὰ τῶν παίδων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰς δὲ τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη.
- 11.14 καὶ ἐγένετο πρῶτῃ, καὶ ἔγραψεν Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωαβ, καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουρίου
- 11.14 καὶ ἐγένετο πρῶτῃ, καὶ γράφει Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωαβ, καὶ ἀποστέλλει ἐν χειρὶ Ουρίου.
- 11.15 καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων· Εἰσάγαγε τὸν Ουριαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.
- 11.15 ἔγραψε δὲ ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων· Παράδος τὸν Ουριαν εἰς τὸν πόλεμον τὸν κραταιόν, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται.
- 11.16 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔθηκεν τὸν Ουριαν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἦδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ.
- 11.16 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ περικαθῆσθαι τὸν Ἰωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔδωκε τὸν Ουριαν ἐπὶ τὸν τόπον τὸν πονοῦντα, ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἦσαν ἐκεῖ.
- 11.17 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωαβ. καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανεν καὶ γε Ουρίας ὁ Χετταῖος.
- 11.17 καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωαβ. καὶ ἔπεσον ἐκ τοῦ λαοῦ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανεν Ουρίας ὁ Χετταῖος.
- 11.18 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου.
- 11.18 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου.
- 11.19 καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων· Ἐν τῷ συντελέσαι σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα,
- 11.19 καὶ ἐνετείλατο Ἰωαβ τῷ ἀγγέλῳ λέγων· Ἐν τῷ συντελέσαι σε πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου λαλοῦντα πρὸς τὸν βασιλέα,
- 11.20 καὶ ἔσται, ἐὰν ἀναβῆ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπη σοι· Τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ἦδeite ὅτι τοξεύσουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους;
- 11.20 καὶ ἔσται, ἐὰν ἀναβῆ ὁ θυμὸς αὐτοῦ καὶ εἴπη σοι· Τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ἦδeite ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους;

11.21 τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν
 Ιεροβααλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν
 κλάσμα μύλου ἐπάνωθεν τοῦ τείχους
 καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι; ἵνα τί
 προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς
 καὶ γε Ουριας ὁ δοῦλός σου ὁ Χετταῖος
 ἀπέθανεν.

11.22 καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ιωαβ πρὸς τὸν
 βασιλέα εἰς Ιερουσαλημ, καὶ
 παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ
 πάντα, ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ιωαβ
 πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου καὶ
 ἐθυμώθη Δαυιδ πρὸς Ιωαβ καὶ εἶπεν
 πρὸς τὸν ἄγγελον ἵνα τί προσηγάγετε
 πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ
 ἤδeite ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους;
 τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν
 Ιεροβααλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν
 κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ
 ἀπέθανεν ἐν Θαμασι; ἵνα τί
 προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος;

11.23 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυιδ ὅτι
 ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ
 ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ
 ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας
 τῆς πύλης·

11.21 τίς ἐπάταξε τὸν Αβιμελεχ υἱὸν
 Ιεροβααλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν
 κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ
 ἀπέθανεν ἐν Θαμεσσεῖ; ἵνα τί
 προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς
 ὅτι κατεκράτουν οἱ ἄνδρες ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸ πεδῖον, καὶ
 συνηλάσαμεν αὐτοὺς ἕως τῆς πύλης τῆς
 πόλεως, καὶ κατεβαρύνθη τὰ βέλη ἐπὶ
 τοὺς δούλους σου ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ
 ἀπέθανον ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ
 βασιλέως ὡσεὶ ἄνδρες δέκα καὶ ὀκτώ·
 καὶ ὁ δοῦλός σου Ουριας ὁ Χετταῖος
 τέθνηκεν.

11.22 καὶ παρεγένετο ὁ ἄγγελος Ιωαβ πρὸς
 τὸν βασιλέα εἰς Ιερουσαλημ, καὶ
 ἀπήγγειλε τῷ Δαυιδ πάντα τὰ ῥήματα
 τοῦ πολέμου καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυιδ
 ἐπὶ Ιωαβ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον ἵνα
 τί προσήλθετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ
 πολεμῆσαι; οὐκ ἤδeite ὅτι πληγήσεσθε
 ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν
 Αβιμελεχ υἱὸν Ιεροβααλ; οὐχὶ γυνὴ
 ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ
 τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμεσσεῖ;
 ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος;

11.23 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυιδ ὅτι
 κατεκράτουν οἱ ἄνδρες ἐφ' ἡμᾶς καὶ
 ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸ
 πεδῖον, καὶ συνηλάσαμεν αὐτοὺς ἕως
 τῶν θυρῶν τῆς πόλεως·

11.24 καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθαναν τῶν παιδῶν τοῦ βασιλέως καὶ γε ὁ δοῦλός σου Ουρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν.

11.25 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἄγγελον· Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωαβ· μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἢ μάχαιρα· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτὴν καὶ κραταίωσον αὐτόν.

11.26 καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Ουρίου, ὅτι ἀπέθανεν Ουρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11.27 καὶ διήλθεν τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ συνήγαγεν αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησεν Δαυιδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου.

12.1 καὶ ἀπέστειλεν Κύριος τὸν Ναθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυιδ, καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ εἰς πλούσιος καὶ εἰς πένης.

12.2 καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα·

11.24 καὶ κατεβαρύνθη τὰ βέλη ἐπὶ τοὺς δούλους σου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανον ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ βασιλέως ὡσεὶ ἄνδρες δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ὁ δοῦλός σου Ουρίας ὁ Χετταῖος τέθνηκεν.

11.25 καὶ εἶπε Δαυιδ πρὸς τὸν ἄγγελον· Τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωαβ· μὴ πονηρὸν ἔστω ἐνώπιόν σου περὶ τοῦ ῥήματος τούτου, ὅτι ποτὲ μὲν οὕτως ποτὲ δὲ οὕτως καταφάγεται ἢ ῥομφαία· κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσκαψον αὐτὴν.

11.26 καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Ουρίου, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ουρίας, καὶ ἐκόψατο ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11.27 καὶ διήλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε Δαυιδ καὶ ἔλαβε τὴν Βηρσαβее εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ τίκτει αὐτῷ υἱόν. καὶ ἐφάνη πονηρὸν τὸ πρᾶγμα ὃ ἐποίησε Δαυιδ ἐνώπιον Κυρίου.

12.1 καὶ ἀπέστειλε Κύριος Ναθαν τὸν προφήτην πρὸς τὸν Δαυιδ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς Δαυιδ Ναθαν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάγγειλον δὴ μοι τὴν κρίσιν ταύτην· δύο ἄνδρες ἦσαν ἐν μιᾷ πόλει εἰς πλούσιος καὶ εἰς πένης.

12.2 καὶ ἦν τῷ πλουσίῳ ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα·

- 12.3 καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνὰς μία μικρά, ἦν ἐκτῆσατο καὶ περιεποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν, καὶ ἠδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινεν, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδεν, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ.
- 12.3 καὶ τῷ πένητι οὐκ ἦν οὐθὲν ἄλλ' ἢ ἀμνὰς μία μικρά, ἦν ἐκτῆσατο καὶ περιεποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν, καὶ συνετράφη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιε καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδεν, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ αὐτοῦ.
- 12.4 καὶ ἦλθεν πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβεν τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν.
- 12.4 ἦλθε δὲ ὁδοιπόρος πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν πλούσιον καὶ ἐφείσατο τοῦ λαβεῖν ἐκ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καὶ τοῦ βουκολίου ἑαυτοῦ, καὶ ποιῆσαι τῷ ἀνδρὶ τῷ ξένῳ τῷ ἦκοντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος καὶ ἔθυσεν αὐτήν καὶ ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἦκοντι πρὸς αὐτόν.
- 12.5 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Δαυιδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν· Ζῆ Κύριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο,
- 12.5 καὶ ἐθυμώθη Δαυιδ σφόδρα ὀργῇ ἐπὶ τὸν ἄνδρα καὶ εἶπε πρὸς Ναθαν· Ζῆ Κύριος, ὅτι ἄξιός ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο θανάτου,
- 12.6 καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἐπταπλασίονα ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο.
- 12.6 καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει τετραπλασίονα ἀνθ' ὧν ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ὑπὲρ οὗ οὐκ ἐφείσατο.
- 12.7 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ· Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο. τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ· ἐγὼ εἰμι ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ εἰμι ἔρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ.
- 12.7 καὶ εἶπε Ναθαν πρὸς Δαυιδ· Σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο. τάδε λέγει Κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ· ἐγὼ ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ ἐξειλάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ.
- 12.8 καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα καὶ, εἰ μικρόν ἐστιν, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα.
- 12.8 καὶ ἔδωκά σοι τὰ πάντα τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα καὶ, εἰ ὀλίγα σοι ἐστί, προσθήσω σοι καθὼς ταῦτα.

- 12.9 τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον Κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Αμμων.
- 12.9 καὶ τί ὅτι ἐξουδένωσας τὸν Κύριον τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον αὐτοῦ; τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Αμμων.
- 12.10 καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Ουριου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναί σοι εἰς γυναῖκα
- 12.10 καὶ νῦν οὐκ ἐξαρθήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου εἰς τὸν αἰῶνα ἕνεκεν τούτου, ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα Ουριου τοῦ Χετταίου σεαυτῷ γυναῖκα
- 12.11 τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σέ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου.
- 12.11 τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου ἐξεγείρω ἐπὶ σέ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου ἐνώπιόν σου καὶ δώσω αὐτάς τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐνώπιον τοῦ ἡλίου τούτου.
- 12.12 ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆῃ, ἀγῶ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἀπέναντι τούτου τοῦ ἡλίου.
- 12.12 ὅτι σὺ ἐποίησας ἐν κρυπτῷ, ἐγὼ δὲ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνώπιον παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἡλίου τούτου.
- 12.13 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ναθαν· Ἠμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ· Καὶ Κύριος παρεβίβασεν τὸ ἀμάρτημά σου· οὐ μὴ ἀποθάνῃς.
- 12.13 καὶ εἶπε Δαυιδ πρὸς Ναθαν· Ἠμάρτηκα τῷ Κυρίῳ. καὶ εἶπε Ναθαν πρὸς Δαυιδ· Καὶ Κύριος ἀφείλε τὸ ἀμάρτημά σου· οὐ μὴ ἀποθάνῃς.
- 12.14 πλὴν ὅτι παροξύνων παρώξυνας τοὺς ἐχθροὺς Κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.
- 12.14 πλὴν ὅτι παροργίζων παρώργισας ἐν τοῖς ὑπεναντίοις τὸν Κύριον ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τικτόμενός σοι θανάτῳ ἀποθανεῖται.
- 12.15 καὶ ἀπῆλθεν Ναθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
- 12.15 καὶ ἀπῆλθε Ναθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.